

Okręgowy Inspektorat Pracy o przestrzeganiu przepisów przez podkarpackich pracodawców

Prawo pracy

Inspektorzy Pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w Rzeszowie od stycznia do końca października 2018 r. przeprowadzili 4.111 kontroli. Pracownicy, byli pracownicy i inne podmioty we wskazanym okresie wnieśli 1699 skargi. Dotyczyły one przede wszystkim problemów związanych z niewypłaceniem wynagrodzenia i innych świadczeń ze stosunku pracy, brakiem lub nieterminowym potwierdzeniem zawartej umowy o pracę, czasem pracy, brakiem odpowiedniego przygotowania do pracy – w zakresie wyposażenia w odzież i obuwiu robocze oraz szkoleń i badań lekarskich.

Skutkiem stwierdzonych nieprawidłowości 302 pracodawców zostało zobowiązanych do wypłaty 3.587 pracownikom 6.585.000 zł świadczeń ze stosunku pracy.

Do końca września wypłacono 2.046 pracownikom ogółem prawie 2.500.000 zł.

Inspektorzy pracy nałożyli 572 mandaty w związku ze stwierdzonymi wykroczeniami przeciwko prawom pracowniczym. Podkarpacki przedsiębiorcy zostali zobowiązani do zapłaty 661.550 zł z tego tytułu. Do sądów skierowano 102 wnioski o ukaranie.

Bezpieczeństwo i higiena pracy

Do 9 listopada 2018r. zgłoszono do OIP ogółem 199 wypadków (w tym 6 zbiorowych). W następstwie tych wypadków 25 osób poniosło śmierć a 40 doznało ciężkich obrażeń. 134 osoby doznało lekkich uszkodzeń ciała.

Wypadki śmiertelne miały miejsce w rozmaitych branżach, jednak najczęściej było w budownictwie i w leśnictwie.

Ze względu na swoją specyfikę, tj. dużą skalę zagrożeń, ciągle zmieniające się warunki pracy, dużą rotację zatrudnienia i dynamikę prac, budownictwo od dawna pozostaje w

sterze szczególnego zainteresowania Państwowej Inspekcji Pracy. Prowadzone są szeroko zakrojone działania nie tylko kontrolne, ale również prewencyjno-promocyjne. Każdego roku w kraju kilkuset pracowników budowlanych ulega groźnym wypadkom przy pracy. Nierzadko prowadzą one do poważnych konsekwencji i wiążą się z dramatem poszkodowanego oraz jego rodziny.

Analizując miniony okres niezmiennie największą liczbę poszkodowanych stanowią pracownicy, którzy ulegli wypadkom podczas prac budowlanych. W omawianym okresie w tych okolicznościach wypadkom uległo ogółem 16 osób w tym 8 poniosło śmierć a 8 ciężkie obrażenia. Wypadki, którym ulegli poszkodowani to głównie upadki z wysokości.

W 2018r. w leśnictwie podczas pozyskiwania drewna w wypadkach 3 osoby poniosły śmierć. Omawiając wypadki ciężkie najczęściej powtarzalnych zdarzeń polegało na urazach

takich jak obcięcie lub zmiżdżenie palców rąk, a doznali ich pracownicy obsługujący piły tarczowe, prasy do metalu lub inne urządzenia.

Pozostałe zdarzenia nie były zdarzeniami powtarzalnymi. Dotyczyły obsługi wózków widłowych, upadku transportowanych ręcznie ciężkich przedmiotów, uderzeń przez przedmioty.

Do najczęstszych przyczyn wypadków należy zaliczyć: brak nadzoru ze strony przełożonych, lekceważenie zagrożenia i ryzykanctwo ze strony poszkodowanych, nieuwaga, nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa.

Biorąc pod uwagę powyższe, Okręgowy Inspektorat Pracy w Rzeszowie angażuje do programów prewencyjnych jak największą liczbę pracodawców z branży budownictwa mając na względzie, że lepiej dla pracodawcy jest zapobiegać wypadkom niż ponosić ich konsekwencje.

Prawnik informuje

ŚWIADCZENIE REHABILITACYJNE

Osoby, które są ubezpieczone w ZUS i wyczerpały okres w którym mogły pobierać zasiłek chorobowy a ich stan zdrowia nadal nie pozwala na wykonywanie pracy, mogą ubiegać się o świadczenie rehabilitacyjne. Warunkiem jego przyznania jest rokowanie, że dalsze leczenie pozwoli na powrót do zdrowia oraz odzyskanie zdolności do wykonywania pracy. Świadczenie rehabilitacyjne jest przyznawane na okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, jednak nie dłużej niż na rok.

Osoba, która jest niezdolna do pracy z powodu choroby może pobierać zasiłek chorobowy przez 182 dni, a jeżeli choruje na gruźlicę, okres ten wydłuża się do 270 dni. Po upływie okresu zasiłkowego, chory, ma prawo do złożenia wniosku o świadczenie rehabilitacyjne. Może to zrobić także osoba, która po skierowaniu na badania przez lekarza orzecznika ZUS w celu przyznania renty, otrzymała orzeczenie, że istnieje prawdopodobieństwo odzyskania zdolności do pracy.

W celu uzyskania świadczenia rehabilitacyjnego należy co najmniej sześć tygodni przed zakończeniem

okresu pobierania zasiłku chorobowego złożyć do ZUS wniosek ZUS Np-7. Jest to dokument niezbędny do ustalenia prawa do świadczenia. Do wniosku dołączamy:

-zaświadczenie o stanie zdrowia (druk ZUS N-9) wypełnione przez lekarza,

-wywiad zawodowy z miejsca pracy (druk ZUS N-10); wywiad zawodowy nie jest wymagany, jeżeli niezdolność do pracy powstała po ustaniu tytułu ubezpieczenia lub osoba niezdolna do pracy jest ubezpieczonym prowadzącym działalność pozarolniczą,

-protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – w razie niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy ubezpieczonego będącego pracownikiem,

-kartę wypadku przy pracy – w razie niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy ubezpieczonego innego niż pracownik,

-decyzję o stwierdzeniu choroby zawodowej wydaną przez inspektora sanitarnego – w razie niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową.

O okolicznościach leczenia i dalszej rehabilitacji, orzeka lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Od orzeczenia lekarza orzecznika przysługuje sprzeciw do komisji le-

karskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ponadto Prezes ZUS może zgłosić zarzut wadliwości orzeczenia lekarza orzecznika.

Podstawę do wydania decyzji o świadczeniu rehabilitacyjnym jest orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie wniesiono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej ZUS.

Świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy, zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, urlopu dla poratowania zdrowia.

Świadczenie rehabilitacyjne wynosi 90 proc. podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres pierwszych trzech miesięcy oraz 75 proc. podstawy za pozostały okres. W przypadku, jeśli niezdolność do pracy przypada w okresie ciąży świadczenie przysługuje w wymiarze 100 proc. Pracownikowi wykonującemu w okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, pracę zarobkową lub wykorzystującego zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do świadczenia za cały okres tego zwolnienia.

Uzyskanie przez pracownika świadczenia rehabilitacyjnego ma istotne znaczenie dla ochrony jego zatrudnienia. Pracodawca nie może rozwiązać z pracownikiem umowę o pracę za wypowiedzeniem w czasie korzystania przez pracownika z tego świadczenia przez pierwsze 3 miesiące. Pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia (art. 41 k.p.). Okres korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego jest okresem usprawiedliwionej nieobecności w pracy. Pracodawca nie może więc wypowiedzieć umowy o pracę pracownikowi nieobecnemu w pracy z powodu choroby, gdy pobiera on świadczenie rehabilitacyjne i nie upłynął jeszcze okres uprawniający go do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Długość tego okresu określa art. 53 k.p. Artykuł 41 k.p. odsyła więc do art. 53 § 1 k.p., który określa, po jakim czasie pracodawca może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia przy braku winy pracownika.

Grażyna Mierzwa